

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput vigesimum octavum. Jesus sacerdos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

illis, Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Matth. 28. 10. Tunc ait illis Jesus, Nolite timere: ite, nuntiate fratribus meis, ut eant in Galilaam: ibi me videbunt.

Joh. 20. 17. Dicit ei Jesus, Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: vade ad fratres meos?

Rom. 8. 16, 17. Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei: si autem filii, & haeredes; haeredes quidem Dei, cohaeredes autem Christi.

Ebr. 2. 11. & seq. Qui enim sanctificat, & qui sanctificatur, ex uno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare dicens, Nuntiabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiae laudabo te. . . . Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi.

CAPUT XXVIII.

Jesus sacerdos.

PSALM. 44. 8. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo latitiae praefortibus tuis.

Psal. 109. 4. Juravit Dominus, & non poenitebit eum, tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec.

Ebr. 2. 17. Unde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi.

Ebr. 3. 1. Considerate Apostolum & Pontificem confessionis nostrae Jesum.

Ebr. 4. 14, 15. Habentes ergo Pontificem magnum, qui penetravit caelos, Jesum Filium Dei, teneamus confessionem. Non enim habemus Pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris.

Ebr. 5. 5, & seq. Sic & Christus, non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum, Filius meus es tu, ego hodie genui te: quemadmodum & in alio loco dicit, Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedec. . . . appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedec.

Ebr. 6. 19, 20. Usque ad interiora velaminis, ubi praecursor pro nobis introivit Jesus, secundum ordinem Melchisedec Pontifex factus in aeternum.

Ebr. 7. 3, 11, 20, & seq. Assimilatus Filio Dei (Melchisedec) manet sacerdos in perpetuum. . . . Si ergo consummatio per sacerdotium Leviticum erat. . . . quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedec alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? . . . Alii quidem sine iurejurando sacerdotes facti sunt; hic autem cum iurejurando per eum qui dixit ad illum, Juravit Dominus, & non poenitebit eum, tu es sacerdos in aeternum. . . . Et alii quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohibentur permanere; hic autem eo quod maneat in aeternum, sempiternum habet

FFF

sacerdotium . . . Talis enim decebat ut nobis esset Pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior calis factus, qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel seipsum offerendo. Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes, sermo autem jurisjurandi, qui post Legem est, Filium in æternum perfectum.

Ebr. 8. 1, 2. Capitulum autem super ea qua dicuntur, Talem habemus Pontificem, qui consedit in dextera sedis magnitudinis in caelis, sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo.

Ebr. 9. 10, 11. Christus autem assistens Pontifex futurorum honorum, per amplius & perfectius Tabernaculum, non manu factum, id est, non hujus creationis; neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Ebr. 10. 11, 12. Omnis quidem sacerdos praesto est quotidie ministrans, & easdem sepe offerens hostias, quae nunquam possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei.

Ex eo quod
Iesus sit sa-
cerdos, sequi-
tur esse Chri-
stum.

I. **S**PLENDIDUM est, & ad reprimendam Judæorum contumaciam accommodatum prædictum illud, quod extat in Psalmo centesimo nono, ubi Christus futurus esse prædicatur sacerdos secundum ordinem Melchisedec. Ac Psalmum quidem hunc humano generi Christum promittere satis probavimus in Propositione septima. Jesu vero imaginem in Melchisedeco positam fuisse ostendemus ad calcem Parallelismi, ubi varios Jesu typos colligimus à Veteri Testamento. Quo uno argumento Messiam sive Christum, hoc est Unctum, merito diei, ac revera esse Jesum Dominum facile vincimus. Triplex enim hominum genus inter Ebræos unctionis caerimoniis consecrabatur; Sacerdotes, Reges & Prophetæ. At utramque saltem dignitatem Sacerdotis ac Regis gessit Melchisedec, rex Salem, & Dei altissimi sacerdos: gessit utramque & Iesus, rex justitiæ & pacis, æternus Pontifex, *semper vivens ad interpellandum pro nobis*; gessit & propheticam præterea, ut suo docebimus loco; proindeque vere Christus est sive Messias, Unctus videlicet, non oleo illo de arboribus expresso, sed oleo lætitiæ; cum nimirum gratia & virtute Spiritus sancti natura ejus humana perfunderetur; quod & ipse de se prædicat apud Isaiam: *Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me*. Egregie hoc argumentum prosequitur Eusebius non uno loco. Cautum erat, inquit, Judæorum legibus, ne quis sine unctione sacerdotium gereret; quamobrem & sacerdotes dicebantur Christi. Quem ergo sacerdotem esse Psalmus declarat, Unctum fuisse necesse est. Tum subjicit, juxta doctrinam capite octavo Epistolæ ad Ebræos traditam, unctionem illam Aaronis à Mose administratam, secundum exemplar ipsi in monte monstratum, figuram fuisse unctionis Christi, ipsumque Aaronem *ουνοδὴν καὶ εὐκονικὸν* sacerdotem fuisse, typum videlicet ac simulacrum veri sacerdotis Christi Filii Dei, qui in cælo Patri asidet. Cum autem Philo in libro De somniis, & in libro De exulibus, Primogenitum Verbum Dei esse Messiam credunt, Messiam autem sacerdotem; atque id in Psalmo centesimo nono significatum esse arbitrantur. Caterum notabile est, quod in Midrasch Thehillim legitur, sacerdotii dignitatem ab Israëlitis propter peccata ablatam, ad gentes fuisse translata. Qua re & gentem suam reprobata, & vocatos esse à Deo Ethnicos, proindeque & Christum jam venisse fatentur. Messiam quippe vocationis gentium auctorem suis hic sæpe probatur locis.

Ebr. 7. 25.

Isa. 61. 1.
Euseb. Dem.
libr. 4. & 5.